

[Thestrup.]

„eventuelt“ i stykkets sidste linje synes at give en anden forståelse end den, der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg er klar over, at stedet her ikke er egnet til en forhandling herom, men jeg håber, at vi mellem anden og tredje behandling kan se på det i udvalget.

Om lovforslagene i almindelighed vil jeg gerne sige, at der er, som det vil være tingets medlemmer bekendt, af sparekasserne og provinsbankerne fremsat forslag, hvorefter de vil påtage sig at finansiere parcelhusbyggeriet, og der er fra hovedbankernes side fremsat forslag, hvorefter de vil påtage sig finansiering af alt byggeri af udlejningsejendomme. Heroverfor har de sociale boligselskaber fremsat et andet forslag. Forholdet er det, at hovedbankerne har krævet en vis eneret til finansiering og til obligationsudstedelse for at kunne opfylde deres tilbud, og de sociale boligselskaber har modsat sig, at en sådan eneret gives. Det er mig bekendt, at der nu, så vidt jeg ved ved den højtærede boligministers mellemkomst, føres forhandlinger mellem bankerne og boligselskaberne, og jeg vil gerne spørge den højtærede boligminister, om han er bekendt med, hvor langt disse forhandlinger er nået, og om der er udsigt til, at de vil medføre, at bankerne går ind i den finansiering af udlejningsbyggeriet, som de under visse betingelser var villige til at påtage sig.

Jeg tror, det må være indlysende for enhver, at hvis hovedbankerne trækker sig tilbage herfra, vil det i virkeligheden sige, at vi kommer fra asken i ilden. Det vil sige, at vi kommer ud i en situation, hvor alt byggeri af udlejningsejendomme koncentrerer hos de sociale boligselskaber og skal finansieres ved lån fra staten eller i hvert tilfælde ved garantier fra staten. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvorvidt der er truffet aftale mellem sparekasserne og den højtærede minister og mellem provinsbankerne og den højtærede minister om finansieringen af parcelhusbyggeriet, eller om vi kan betragte finansieringen af parcelhusbyggeriet fra disse institutters side som værende i orden.

Det står for mig som noget meget alvorligt og en betydelig fare, hvis man ikke opnår

det, at det privat finansierede byggeri også kommer i gang med at bygge parcelhuse. Der har været talt så meget om afviklingstendenser i boligforslaget. Jeg tror, at man vil indrømme mig, at opnår man ikke, at banker og sparekasser går ind i finansieringen af byggeriet, er de forslag, vi her behandler, med til at skabe en tilstand, der bliver langt værre, end den tidligere var på byggeriets område, fordi vi dog tidligere havde kap. V A. Det bliver nemlig en tilstand, hvor alt byggeri skal finansieres af staten, og hvor de sociale selskaber får en slags eneret på at bygge udlejningsejendomme. Det er mig uforståeligt, at de to partier, det radikale venstre og retsforbundet, ikke har sikret sig på dette punkt, inden de er gået med til disse love. Det er et meget stærkt ønske hos mig, at det lykkes at bringe dette punkt i orden, men selv om det sker, er der områder nok i lovkomplekset, som det må være svært for de to partier, det radikale venstre og retsforbundet, at indgå på.

Jeg kan også sige, at der, selv om dette opfyldes, er så meget i dette lovkompleks, som vi har så mange indvendinger imod, at vi ikke kan være med dertil.

Til slut skal jeg nævne de hovedindvendinger, som mit parti har mod de her foreliggende lovforslag:

1) De pålægger fast ejendom en yderligere beskatning og indskyder dermed en fortrinsprioritet i de faste ejendomme, som vil andrage sådan noget som 2 800 mill. kr.

2) De giver ikke den afvikling af restriktionerne, som forsyningen med lejligheder og landets økonomiske situation muliggør, idet huslejestoppet uden fare for stigninger kunne være afviklet i et større antal kommuner, end det sker nu, og idet der kunne være gennemført en helt privat finansiering af boligbyggeriet, bortset fra statsstøtten til et begrænset byggeri for de dårligst stillede medborgere.

3) De yder det sociale byggeri begunstigelser i forhold til det private byggeri, der ikke retfærdiggøres af det sociale byggeris særlige karakter.

4) De modvirker ved at opretholde urimeligt høje lånegrænser for det sociale byggeri den nedgang i byggepriserne, som man med rette kunne forvente ellers ville komme.